

25È ANIVERSARI DE LA FEDERACIÓ DE MUNICIPIS DE CATALUNYA

Figueres, 4 d'octubre de 2006

Intervenció de José Montilla

Benvolguts alcaldes i alcaldesses,
President de la Diputació, President de la Federació de Municipis...

L'acte d'avui té una especial significació per a mi. He sigut alcalde de Cornellà de Llobregat durant gairebé 20 anys i he treballat molt intensament com a vice-president i president de la Diputació de Barcelona.

Conec bé els problemes del món local. I estic disposat a posar-hi remei.

Sé molt bé el que és no tenir prou diners per respondre a les demandes dels ciutadans; haver d'anar als Departaments de la Generalitat a reclamar una escola o un institut; o a demanar un nou Centre d'Atenció Primària per tal de millorar els serveis que reben els nostres conciutadans.

Conec bé també les dificultats financeres dels ajuntaments i com, tot i aquestes dificultats, hem sigut capaços de fer els equipaments cívics, socials i culturals que les nostres ciutats necessitaven. Malgrat el Govern de la Generalitat en molts casos, i durant molts anys.

Portem més de 25 anys construint Catalunya des dels ajuntaments. Portem més de 25 anys desenvolupant un model de ciutat que és alhora un model de societat.

Avui, els nostres pobles i barris no tenen res a veure amb el que eren fa 20 anys. Han canviat gràcies a la tenacitat de milers d'alcaldes i regidors que han tingut sempre -que hem tingut sempre- com a màxima prioritat, el benestar del nostre poble, de la nostra ciutat.

No tots els candidats a la Presidència de la Generalitat poden dir el mateix. L'Artur Mas el món local ni el coneix ni li importa. Només cal veure el que va fer – o el que no va fer- en la seva etapa de regidor a l'Ajuntament de Barcelona. Només cal recordar que en la seva etapa de regidor a l'ajuntament va aturar tant com va poder la Carta Municipal de Barcelona.

Jo, en canvi, faré bandera de la Catalunya municipal. De la Catalunya dels pobles i les ciutats.

Per a nosaltres, els socialistes catalans, el govern local és un dels principals eixos vertebradors del nostre projecte de país.

I per això necessitem un govern que treballi colze a colze amb els municipis i no donant-se cops de colze amb ells, com ha passat durant molts anys.

Durant aquests darrers tres anys, s'ha encetat una nova etapa de col·laboració.

En tres anys, s'han resolt la major part dels conflictes que tradicionalment venien enfrontant l'administració de la Generalitat amb els ens locals.

En tres anys s'ha reconegut el paper determinant dels municipis i de les diputacions en el progrés de Catalunya.

En tres anys s'ha fet més que en els vint-i-tres anteriors. Però encara queda molt per fer.

Vull que el meu govern sigui el govern dels pobles i les ciutats de Catalunya.

Un govern que desenvolupi l' Estatut, i en especial els articles referents al món local, i a les noves institucions.

Un govern que posi en marxa la reforma territorial transformant les 4 diputacions en 7 Consells de Vegueria, aprovant una nova llei municipal i comarcal, i recuperant l'Àrea Metropolitana de Barcelona.

En aquest sentit, **em comprometo a crear per llei, i de forma immediata, el Consell de Governos Locals previst en el nou Estatut.**

El Consell ha de ser el punt de trobada i coordinació dels ajuntaments amb la Generalitat. I proposo que s'aprofiti com un espai de diàleg permanent entre el President de la Generalitat i els principals representants del món local: alcaldes i presidents dels futurs Consells de Vegueria.

L'Estatut també estableix el principi de suficiència financera dels Ajuntaments. **Jo defenso un model de finançament local basat en la participació en els ingressos de l'Estat i els de la Generalitat, a més dels tributs propis.**

En aquests tres anys s'ha més que doblat el Fons de Cooperació Local, de 38'6 milions d'euros l'any 2003, a més de 80 milions aquest any 2006. Doncs bé, en els propers quatre anys, el tornarem a doblar. Aquest és el meu segon compromís.

Un compromís que anirà acompanyat de l'aprovació d'una nova llei d'hisendes locals que estabilitzi definitivament les finances municipals.

Però no només cal estabilitzar les finances. **Cal que els ajuntaments gestionin una part més important de la despesa pública.**

Amb aquest objectiu em proposo que els ajuntaments gestionin el 25% de la despesa pública abans de quatre anys. És a dir, que doblem gairebé el percentatge actual, entorn el 13%. Aquest és el meu tercer compromís.

I gran part d'aquesta despesa ha de ser despesa social. Però per assolir aquest objectiu, cal iniciar un procés de col·laboració entre ajuntaments i Generalitat en la gestió d'alguns serveis públics.

Vull que el meu govern sigui el govern del benestar

La Catalunya social que em proposo construir s'ha de basar en un Estat del Benestar fort. Però un Estat del Benestar fort no vol dir centralitzat i rígid. Al contrari, **necessitem unes polítiques de benestar pròximes als ciutadans i amb flexibilitat suficient per a respondre a les seves demandes.**

Per aquesta raó, **estic convençut que els ajuntaments han de gestionar bona part dels serveis de benestar.** No només en l'àmbit dels serveis socials, sinó també en els àmbits de l'ensenyament, la salut, l'atenció a la dependència, i l'esport.

I per avançar en aquesta direcció, **em comprometo a culminar la transferència de les oficines de Benestar de la Generalitat que ha iniciat la consellera Carme Figueras.**

Aquesta setmana ha quedat clar que el pacte Mas-Carod, és un pacte contra els ajuntaments de Catalunya. CiU i ERC no volen descentralitzar l'administració catalana. Sembla que els hi agrada controlar tot des de Barcelona.

Per tant, la única garantia de realitzar aquest procés de transferències és un govern de la Generalitat presidit per un socialista. Aquest és el meu objectiu, i compto amb tots vosaltres, amb tots els alcaldes i alcaldesses socialistes, per aconseguir-ho.

Els ajuntaments catalans, però, tenen una altre gran repte: el repte de la convivència. En els darrers anys han augmentat les demandes de polítiques més consistents en aquest àmbit. De manera que queda molt clar que cal passar a l'acció. Calen fets, i no només paraules.

Vull que el meu govern sigui el govern de la convivència

Un govern que garanteixi seguretat i llibertat per a tots, en l'espai de tots, en l'espai que compartim.

Sense seguretat, sense justícia, sense un marc de convivència, no hi ha llibertat possible. Sense unes institucions fortes que garanteixin els drets, i facin complir els deures, no hi ha llibertat real.

En aquest sentit **em proposo**:

- **portar els Mossos d'Esquadra a tots els pobles i ciutats de Catalunya.** Per aconseguir-ho, incrementarem en 3.000 els membres dels Mossos d'Esquadra per arribar a un desplegament final de 18.000 Mossos que garantiran que tots els pobles i barris de Catalunya tinguin una protecció policial suficient.

- **desenvolupar un model de justícia de proximitat** que contribueixi a resoldre alguns conflictes mitjançant judicis ràpids.

I això sense perdre de vista, els profunds canvis que han experimentat els nostres barris en els darrers 8 anys. Uns barris que han rebut un gran nombre de nous habitants d'arreu del món, i que ara necessiten consolidar un nou marc de convivència.

Una convivència que passa necessàriament per un "patriotisme dels drets i els deures".

En aquest sentit:

- em proposo **impulsar un Pacte Nacional per a la Immigració** entre totes les forces polítiques i totes les administracions que permeti la construcció d'una Catalunya cohesionada.

- em comprometo, també, a **garantir que els ajuntaments disposin dels recursos suficients per a gestionar la diversitat i l'increment de població per tal de seguir garantint uns serveis de qualitat per a tothom.**

Per acabar:

Estic convençut que Catalunya només avançarà si els seus governs avancen alhora. Els governs locals i el govern de la Generalitat no poden competir. No han de competir. Han de col·laborar, han de cooperar.

Catalunya és massa petita per fer-la a bocins, deia l'altre dia l'Isidre Molas, però afegeixo: sense cada un dels bocins, Catalunya no existiria. La Catalunya d'avui no existiria sense Sabadell i sense l'Hospitalet, sense Figueres o sense Girona. És el conjunt de tots aquests bocins, el que forma la Catalunya sencera.

Perquè tots els indrets de Catalunya són Catalunya. Catalunya, la Catalunya real, es troba a cada barri, a cada ciutat, a cada poble.

Aquesta és la Catalunya per qui vull governar. Amb fets, i no amb paraules.

Vull governar Catalunya amb els ajuntaments i per als ajuntaments.

Vull governar Catalunya des de l'experiència que ens dóna haver governat des del món local.

Vull governar Catalunya per continuar la feina feta per l'actual Govern de la Generalitat.

I espero poder-ho fer, amb força i il·lusió, amb tots vosaltres.

Falten quatre setmanes per a les eleccions. I us vull demanar que treballeu amb mi, colze a colze, per guanyar aquestes eleccions.

Aquest és un projecte col·lectiu i tots hi tenim molt a guanyar. Ara, ens calen fets, i no només paraules.

Endavant i Moltes gràcies